

at ministeren ville sige et par ord om, hvordan centeret skal opprioriteres, og hvor eventuelle penge skal komme fra. Da der er så mange forskellige interesser i fredningsarbejderne, må der også være mange forskellige steder at hente penge til dem. Og det er jo så sandt, at mange kilder små gør en stor å, og hvis en håndfuld ministerier hver kan stille med f.eks. 20-30 mio. kr. om året til formålet, kan vi nå meget langt, for større beløb taler vi jo ikke om.

Mange af de fredede og bevaringsværdige bygninger tjener stadig som boliger, og det skal de også blive ved med. Boligministeren har tilkendegivet, at en del af byfornyelsesmidlerne kan øremærkes til fredede og bevaringsværdige bygninger, og det synes jeg også er meget fint. Men pengene skulle også gerne gå til andet end blot en kortlægning af behovet. Pengene skal også kunne bruges til det egentlige vedligeholdelsesarbejde.

Turismens ministerium, Erhvervsministeriet, har en stor interesse i at styrke de fine gamle bygninger som turistattraktioner. Det kan først og fremmest ske ved, at bygningerne holdes i god og fin stand.

Mange af bygningerne ligger i forbindelse med landets herregårde, som stadig fungerer som virksomme landbrugsbedrifter. De fredede driftsbygninger kan imidlertid reelt ikke bruges i den moderne, effektiviserede landbrugsdrift. Landbrugsministeriet kan spytte nogle penge i kassen til at holde driftsudbyttet oppe på et rimeligt niveau.

De fredede bygninger rummer en stor del af Danmarks kulturelle arv. Bygningernes planlægning og indretning siger os meget om, hvordan samfundet har fungeret, og bygningerne rummer en masse håndværk og kunsthåndværk, som skal sikres for fremtiden. Kulturministeriet bør også afsætte en del af sine kulturmidler til bygningsformålene. Det her er en vigtig opgave.

Herudover er der selvfølgelig amterne og kommunerne, som har en interesse i, at lokal miljøerne bevares, og at turisthvervene i området hjælpes på vej.

Der skal mange skuldre til at bære det læs, som miljøministeren lægger op til bliver endnu tungere end hidtil, og hvis opgaven skal løses, er det nødvendigt, at vi finder nogle penge til at hjælpe på vej, særlig til de få procent af bygningerne, som er i meget dårlig stand.

Det styrkede lokale engagement i bygningsfredningen har sin parallel til naturfredning,

hvor vi jo også har en privat forening med kompetence til at rejse en fredningssag. Denne ordning har fungeret fint, og lad os håbe, at det også vil være tilfældet på bygningsfredningsområdet.

Før ministeren udpeger den forening eller måske de foreninger, som skal have ret til at rejse fredningssag, mener jeg at ministeren bør drøfte spørgsmålet med Folketingets partier, så der kan opnås bred enighed om, hvilken forening retten skal gives til, og jeg kunne da også godt tænke mig at høre, om ministeren allerede i dag vil give et bud på, hvilken forening eller hvilke foreninger ministeren har i tankerne.

En styrkelse af bygningsbevaringen er en sag, som jeg har stor sympati for, og som sagt kan CD derfor støtte ministerens forslag, men der er en række spørgsmål, særlig omkring økonomien, som jeg mener vi må have op under udvalgsbehandlingen.

Om Enhedslistens forslag skal jeg begrænse mig til at sige, at CD ikke kan gå ind for dette. Flere af tankerne er gode nok, men udmøntningen, som blandt andet indebærer flere lokale folkeafstemninger og ikke mindst ændrede skatte- og tilskudsregler, som kun vil indføre et endnu mere tungt administrativt system, ligger langt fra CD's ønsker.

Ole Donner (DF):

Jeg skal som ordfører for Dansk Folkeparti starte med ministerens lovforslag nr. L 167, forslag til lov om regionale faglige naturmiljøråd.

Det er en lovgivning, som vi i Dansk Folkeparti anser for overflødig, idet det jo alligevel bliver frivilligt og kommunerne udmærket selv kunne oprette disse råd, hvis de fandt det nødvendigt.

Med hensyn til Enhedslistens beslutningsforslag nr. B 92, som jo indeholder en del af det samme, kan jeg sige, at det kan vi heller ikke støtte.

Der er ting i Enhedslistens forslag, som vi støtter meget, for eksempel forslaget om flere folkeafstemninger – det ville jo være fint, hvis vi kunne blive enige om det, for så kunne vi jo også sende udlændingeløven og flygtningespørgsmål og sådan noget til afstemning, og det går vi selvfølgelig ind for – men vi kan ikke støtte selve tankegangen i Enhedslistens forslag, for vi synes, man tager for lidt hensyn til ejerne af de ejendomme, som man taler om at bevare eller frede.